

Mijnheer de Voorzitter...

Dit is de vijftiende aflevering van de rubriek 'Mijnheer de Voorzitter...', waarin het Woerdens Nieuwsblad een voor een de voorzitters van verenigingen en instellingen in Woerden, Kamerik, Zegveld en Linschoten aan het woord laat. Deze keer vallen Ton de Kruijff en Jaap Landman van de Woerdense scoutinggroep Albert Schweitzer die eer te beurt.

WOERDEN — In 1908 publiceerde de Britse legerofficier R. S. Baden-Powell zijn beroemde boek 'Scouting for boys', bedoeld als handleiding bij "een opvoeding die ernaar streeft actieve, opgeruimde en nuttige mensen te vormen", en geworden tot standaardwerk voor verkenner. De wereldwijd verspreide padvinderij, die een rechtstreeks gevolg was van Baden-Powells ideeën, is de laatste decennia geleidelijk aan maar fundamenteel veranderd.

Prototype

Het prototype van de padvinder met altijd een kampmes en een rolletje touw op zak, die elke dag een oud vrouwtje de straat helpt oversteken, moet nu eindelijk maar eens de wereld uit. Dat is in elk geval de overtuiging van Ton de Kruijff, voorzitter van de Woerdense scoutinggroep 'Albert Schweitzer', en diens rechterhand Jaap Landman, coördinator van de circa 25 leiders en leidsters.

Laatstgenoemde duikt even in het verleden en vertelt: "Vroeger was het onderwijs niet alleen sterk verzuimd, maar ook vrij eenzijdig. De kinderen - jongens en meisjes streng gescheiden - leerden lezen, schrijven en rekenen en daarmee hield het op. Men leerde nauwelijks de zintuigen te gebruiken. De padvinderij was een uitstekende aanvulling op het gewone onderwijs: de kinderen leerden al spelend werken in groepsverband en ze leerden hun handen te gebruiken in de goede betekenis van het woord. De laatste twintig jaar is niet alleen het onderwijs gelukkig sterk veranderd, maar ook de padvinderij. Die bestaat eigenlijk niet meer".

"In 1973 verdween het woord padvinderij: we heetten voortaan Scouting Nederland. Er is geen verzuiling meer op grond van godsdienst en de vereniging staat

werken en individueel bezig zijn. Als we op kamp zijn organiseert ieder groepje zijn eigen keuken: de een zorgt dat er vuur is, een ander kookt, iemand ruimt de boel op. Zo heeft binnen het geheel van de groep elk individu zijn of haar eigen taak en verantwoordelijkheid".

Kampen

Scouting-groep 'Albert Schweitzer' houdt zijn kampen meestal op eigen terreinen in Nederland of in het nabije buitenland, niet te ver weg want het moet zo goedkoop mogelijk blijven. Die kampen (rond pasen, in de herfst en natuurlijk in de zomer) worden als ware hoogtepunten van het jaar ervaren.

De leiding organiseert onder andere looptochten, waarbij de kinderen met behulp van kaart en kompas een bepaalde route moeten volgen en onderweg diverse opdrachten moeten uitvoeren. Verder worden er excursies ondernomen en er zijn geregeld wedstrijden (de scouts spreken liever van spel dan van sport) tegen andere scoutinggroepen. De deelnemende groepen bestaan uit twintig leden en elk groep of speltak is weer onderverdeeld in teams van vijf.

Jaap Landman ('onze adviseur', noemt Ton de Kruijff hem) legt vervolgens uit waar de lucht- en de zeeverkenner zich mee bezighouden. "De luchtverkenner bouwen zelf hun modelvliegtuigen. Ze zijn er maanden mee bezig voordat een vliegtuig zijn lichtdoop krijgt. Alle benodigde materiaal en ruimte voor deze hobby is in ons gebouw volop aanwezig".

De zeeverkenner hebben per groep hun eigen stalen boot met tuigage. In de wintermaanden worden de boten van boeg tot roer gekalefaterd en 'zeewaardig' gemaakt. Dat gebeurt in De Hooiberg. In de zomer gaan ze er mee varen op de

vaak verkenner die zo verknocht zijn geraakt aan het scouting-gebeuren, dat ze verder als leider of leidsters bij de vereniging blijven. Roulatie binnen de leiding is hard nodig en verloopt bij ons redelijk soepel, maar mensen van buiten blijven van harte welkom".

Het antwoord op de vraag waarom we de laatste jaren zo betrekkelijk weinig horen over de activiteiten van Scouting wordt voorafgegaan door een uiteenzetting over het gebouw. Dit ruime onderkomen aan het eind van de Minkemalaan, dat met een verwijzing naar de vroegere huisvesting 'De Boerderij' is gedoopt, werd twee jaar geleden als een soort casco opgeleverd en is door de leden van Albert Schweitzer eigenhandig afgebouwd.

Boerderij

Er is een bar, er zijn grote ruimtes voor de welpen en de verkenner, de luchtverkenner hebben er hun eigen knutselkamer en men heeft de beschikking over een enorme zolder. En dan is er de apart staande 'Hooiberg', waar de boten zijn ondergebracht.

"Het feit dat we twee jaar lang keihard hebben gewerkt aan het gebouw verklaart dat we in die periode zo weinig naar buiten zijn getreden", aldus Jaap Landman.

"Geen tijd gehad", voegt Ton de Kruijff daar eenvoudig aan toe. "Maar in de nabije toekomst gaan we ons zeker weer meer manifesteren. We krijgen nu ook meer tijd om aandacht te besteden aan het programma dat we de leden willen aanbieden. Een programma dat gebaseerd is op aangenomen en nuttige vrijetijdsbesteding. En we willen graag meer leden: we gaan proberen van 110 er 150 te maken".

"En we hebben nog een

erdje Week

Daar wordt haar een menu van tien gulden voorgeschoteld.

Bahlmann Sport schenkt haar een waardebon ad / 10,-. Bert Hartman stelt eveneens een presentje beschikbaar, en wel een boekje bloemen.

Van Foto Jan de Kruijff krijgt het Lleverdje een studioportret in kleur. De Vrije Vogel voegt zich in de rij gulle gevers met een pak koffie en koekjes. Radio Stad Woerden tenslotte biedt het Lleverdje een attentie aan in de vorm van een langspeelplaat.

n Kind

Daar wordt haar een menu van tien gulden voorgeschoteld.

Bahlmann Sport schenkt haar een waardebon van f 10,-. Bert Hartman stelt eveneens een presentje beschikbaar, en wel een boeket bloemen.

Van Foto Jan de Kruij krijgt het Lieverdje een studioportret in kleur. De Vrije Vogel voegt zich in de rij gulle gevers met een pak koffie en koekjes.

Radio Stad Woerden ten slotte biedt het Lieverdje een attentie aan in de vorm van een langspeelplaat.

n Kind

rahonk hield zaterdag een vaar sommige kinderen nog-

th Halochem

juist in gezinsverband, om zo aan elkaar te wennen in de gegeven omstandigheden.

Elkaar helpen, samen recreëren,

Ton de Kruij, voorzitter van de Woerdense scouting-groep 'Albert Schweitzer', en diens rechterhand Jaap Landman, coördinator van de circa 25 leiders en leidsters.

Laatstgenoemde duikt even in het verleden en vertelt: "Vroeger was het onderwijs niet alleen sterk verzuild, maar ook vrij eenzijdig. De kinderen - jongens en meisjes streng gescheiden - leerden lezen, schrijven en rekenen en daarmee hield het op. Men leerde nauwelijks de zintuigen te gebruiken.

De padvinderij was een uitstekende aanvulling op het gewone onderwijs: de kinderen leerden al spelend werken in groepsverband en ze leerden hun handen te gebruiken in de goede betekenis van het woord. De laatste twintig jaar is niet alleen het onderwijs gelukkig sterk veranderd, maar ook de padvinderij. Die bestaat eigenlijk niet meer".

"In 1973 verdween het woord padvinderij: we heetten voortaan Scouting Nederland. Er is geen verzuiling meer op grond van godsdienst en de vereniging staat open voor jongens en meisjes, hoewel je hier en daar in het land nog wel gescheiden groepen aantreft. Echt, die oude opvatting over de padvinder is gebaseerd op vooroordelen en volkomen achterhaald".

Ton de Kruij over scouting: "Scouting verschaft jongeren een aangename vrijetijdsbesteding door middel van het spel van verkennen. De bedoeling is dat dit leidt tot een avontuurlijk ervaren van de wereld om je heen: spelenderwijs leren jongeren zich zelfstandig te manifesteren".

Improviserend

Hij geeft een voorbeeld uit de praktijk. "Op een keer was ik met een groep op kamp ergens in de Belgische Ardennen. Ons geld was bijna op en ik realiseerde me dat we alleen nog maar op de voeding konden bezuinigen. In een opwelling zei ik toen: Jullie gaan op pad en je ziet maar hoe je vandaag je eten regelt. Ik zie nog de gezichten voor me van een groepje dat terugkwam met een kist vol groenten, aardappelen en noem maar op: ze hadden een boer geholpen stapels hout te versjouwen".

Anderen hadden tuinwerk verricht of soortgelijke klusjes opgeknapt. Ieder groepje had al improviserend op die manier zijn kostje bij elkaar verdiend. Zo zie je: als het moet redden ze zich wel. Improviseren is misschien wel even belangrijk als het zelfstandig handelen. Waar we ook veel aandacht aan besteden is de combinatie samen-

kaart en kompas een bepaalde route moeten volgen en onderweg diverse opdrachten moeten uitvoeren. Verder worden er excursies ondernomen en er zijn geregeld wedstrijden (de scouts spreken liever van spel dan van sport) tegen andere scouting-groepen. De deelnemende groepen bestaan uit twintig leden en elk groep of speltak is weer onderverdeeld in teams van vijf.

Jaap Landman ('onze adviseur', noemt Ton de Kruij hem) legt vervolgens uit waar de lucht- en de zeeverkenner zich mee bezighouden. "De luchtverkenner bouwen zelf hun modelvliegtuigen. Ze zijn er maanden mee bezig voordat een vliegtuig zijn vluchttoer krijgt. Alle benodigde materiaal en ruimte voor deze hobby is in ons gebouw volop aanwezig".

De zeeverkenner hebben per groep hun eigen stalen boot met tuilgag. In de wintermaanden worden de boten van boeg tot roer gekalefaterd en 'zeewaardig' gemaakt. Dat gebeurt in De Hooiberg. In de zomer gaan ze er mee varen op de Nieuwkoopse plassen.

De Woerdense scouting-groep telt momenteel 110 leden. De jongsten (van 7 tot 11 jaar, welpen genaamd) worden uiteraard door ouderen geleid, bij de verkenner (van 11 tot 16 jaar) spreken men van 'begeleiden', aangezien deze jongeren zoveel mogelijk zelfstandig bezig zijn. Uit deze groep, de stam, komen vaak nieuwe leiders voort.

"Gelukkig maar", vindt voorzitter Ton de Kruij, "zijn er

Boerderij

Er is een bar, er zijn grote ruimtes voor de welpen en de verkenner, de luchtverkenner hebben er hun eigen knutselkamer en men heeft de beschikking over een enorme zolder. En dan is er de apart staande 'Hooiberg', waar de boten zijn ondergebracht.

"Het feit dat we twee jaar lang keihard hebben gewerkt aan het gebouw verklaart dat we in die periode zo weinig naar buiten zijn getreden", aldus Jaap Landman.

"Geen tijd gehad", voegt Ton de Kruij daar eenvoudig aan toe. "Maar in de nabije toekomst gaan we ons zeker weer meer manifesteren. We krijgen nu ook meer tijd om aandacht te besteden aan het programma dat we de leden willen aanbieden. Een programma dat gebaseerd is op aangename en nuttige vrijetijdsbesteding. En we willen graag meer leden; we gaan proberen van 110 er 150 te maken".

"En we hebben nog een plan", zegt Jaap Landman tot besluit. "We willen proberen dit jaar een groep van de grond te krijgen die gevormd wordt door kinderen van 5 tot 7 jaar, een groep 'bevers' die dan bijvoorbeeld op de woensdagmiddag hier bij elkaar komen. Maar daarvoor hebben we wel vrijwilligers nodig die elke week een paar uurtjes aan dit leuke werk willen besteden".

Deze en andere belangstellenden kunnen zich voor meer informatie wenden tot mevrouw J. A. van Aarst, telefoon 15788.

★ Jaap Landman, de vice-voorzitter van de Woerdense scoutinggroep Albert Schweitzer.